

Svar på interpellation till Fredrik Saweståhl angående bistånd till Palestina

Marcus Svanfeldt Obligado (V) har i en interpellation till mig ställt frågor om bistånd till Palestina som jag här ger svar på.

Innan jag besvarar frågorna vill jag dock – återigen – bara reda ut några saker. Jag delar beskrivningen av att det palestinska folket lever under mycket svåra förhållanden. Inte minst gäller detta i Gaza. Saknas gör säker tillgång till vård, mat, vatten och tak över huvudet. Men att detta skulle vara en ”direkt följd av israelisk ockupation” är att göra det väldigt enkelt för sig. Israeliska bosättningar är förvisso en försvårande omständighet för många palestinier. Framför allt när det gäller rörligheten och transporten av varor, viktigt för ett fungerande samhälle. Men i Gaza är bosättningarna sedan länge utrymda. Mer problematiskt är då att Gaza styrs av en terrorstämplad organisation, Hamas, som hellre lägger resurser på vapen än att ge sina invånare mat för dagen. Men det stannar inte där. Kvinnor och oliktankande förtrycks, journalister grips och homosexuella och andra HBTQ-personer förföljs, torteras och avrättas.

Avseende bristen på mänskliga rättigheter har den palestinska myndigheten rört sig i en liknande riktning. Den sittande presidenten Mahmoud Abbas mandatperiod avslutades för sex år sedan, något nytt val har inte utlysts och tycks heller inte vara nära anstånde. Samtidigt är yttrandefriheten kraftigt begränsad och förtrycket på den Fatah-kontrollerade Västbanken påminner mer och mer om det i Gaza. Palestina är en två-parti diktatur och folket lider. Det är den bistra verkligheten.

Precis som interpellanten skriver så har läget förvärrats på senare tid. Att en gravid kvinna och hennes barn dödades i ett israeliskt flyganfall, vilket givetvis är oerhört tragiskt, nämns. Berörs gör däremot inte vad som föregick detta.

Oroligheterna startade efter att ett israeliskt par skjutits ihjäl framför sina fyra barn. Det följdes senare upp av palestinska raketbeskjutningar och upprepade knivattacker mot israeler och israeliska mål med många dödade och skadade, på båda sidor, som följd. Hamas gav Israel inget annat val än att besvara attackerna.

Att civila i Gaza dödas är ett utslag av att Hamas avfyrningsramper lagras i och avfyras ifrån skolor, sjukhus och moskéer inom tätbefolkade områden. Detta är inget som bara jag säger utan något som blivit bekräftat av FN:s hjälporganisation för Palestinaflyktingar, UNRWA. Den israeliska försvarsmakten har som vana att varna

civila innan moteld ges, men Hamas hindrar dem ofta från att fly. Kallblodigt används vanligt folk, inte sällan kvinnor och barn, som mänskliga sköldar och man gör sig skyldiga till grova krigsbrott.

Nu till frågeställningen. Sverige har en lång tradition av humanitärt stöd till det palestinska folket och är en av världens största givare. Från och med i år har biståndet dessutom kraftigt utökats. 500 miljoner kronor har skjutits till, vilket ger 1,5 miljarder kronor den kommande femårsperioden i bilateralt bistånd, och detta utöver Sveriges omfattande humanitära bidrag. Det tycker jag är bra och man kan bara hoppas att arbetet med att bygga upp det palestinska samhället kan fortskrida utan att de hjälpsändningar som området tar emot konfiskeras av Hamas, någonting som annars varit vanligt förekommande.

Att en myndighet som Sida organiserar det svenska biståndet är, som jag skrev i mitt motionssvar, en trygghet. Hos Sida finns professionen och förmågan att avgöra till vilka av världens många konflikthärddar och katastrofområden som det svenska biståndet ska gå, samt i vilken utsträckning. Prioriteringar som varken kan eller bör göras på kommunal nivå. Sida har också en helt annan möjlighet till uppföljning och insyn, också detta saknas hos kommunerna.

Att Tyresö tidigare har skickat hjälpsändningar i form av skolmateriel, kläder och sängar till Lettland för att där ge fattiga och gatubarn förutsättningar till ett bättre liv går inte att jämföra med det bistånd som Vänsterpartiet nu vill att Tyresö kommun ska ge till Palestina. Då handlade det om engagemang kopplat till vårt vänortssamarbete med staden Cecis, i ett Östersjöländ där demokrati, fred och säkerhet råder. Nu handlar det om ett område som ligger över 3000 kilometer bort, i en annan världsdal, där en väpnad konflikt pågår, korruptionen är utbredd och två regimer styr med järnhand genom sina militära grenar. Risken att hjälpen aldrig når fram är betydande.

Sådana initiativ och beslut kräver betydligt svårare avvägningar, och det är min fulla övertygelse att det inte ryms inom den kommunala kompetensen utan ska fattas på nationell och internationell nivå.

Fredrik Sawestahl (M)
Kommunstyrelsens ordförande